

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-36Cb/95/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121207105
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ildikó Kohoutová
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:1121207105.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III sudkyňou JUDr. Ildikó Kohoutovou v spore žalobcu: Stredoslovenská energetika, a. s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 51 865 467, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: EURO-KP, s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 846 542, právne zastúpený: JUDr. Jana Košová, advokátka, J. Milca 11, 010 01 Žilina, o zaplatenie 259,04 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 259,04 EUR zastavuje.
- II. Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť sumu 36,86 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,20 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 08.10.2021 domáhal zaplatenia sumy 259,04 EUR s príslušenstvom titulom vyúčtovania právnym predchodcom žalobcu ceny za poskytnuté dodávky elektriny a za súvisiace vykonané služby v súlade s platným cenníkom.
2. Žalobca uplatnený nárok odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 22.02.2018 so žalovaným Zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytovanie dodávok elektriny žalovanému v zmysle ustanovení zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov. Podľa Zmluvy sa pri vzťahoch, ktoré nie sú Zmluvou výslovne upravené, primerane použijú ustanovenia zákona č. 251/2012 Z.z., Obchodné podmienky a Obchodný zákonník. Je nesporné, že na základe Zmluvy vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným obchodnoprávny záväzkový vzťah, pričom z tohto záväzkového vzťahu vznikla právnemu predchodcovi žalobcu povinnosť poskytnúť dodávky elektriny žalovanému za podmienok stanovených v Zmluve, čo aj urobil. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté odbery elektriny cenu stanovenú v Zmluve a dodržiavať ostatné podmienky v zmysle Zmluvy. Právny predchodca žalobcu, resp. žalobca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté dodávky elektriny a za súvisiace vykonané služby v súlade s platným cenníkom. Rozpis jednotlivých vyúčtovaných položiek je uvedený v pripojených faktúrach, ktoré sú súčasťou podanej žaloby. Na základe uvedeného je zřejmé, že žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy nespĺnil a dlžnú sumu vo výške 259,04 EUR za poskytnuté služby žalobcovi neuhradil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. V zmysle § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka má veriteľ pri omeškaní s úhradou dlžnej sumy právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. S ohľadom na uvedené žiadal, aby súd podanej žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na úhradu istiny spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania.
3. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním zo dňa 23.01.2022, v rámci ktorého uviedol, že pre žalovaného bolo prekvapením a zároveň šokom doručenie žaloby podanej žalobcom, nakoľko medzi

18.10.2021 vo výške 0,53 €; 5,00% ročne zo sumy 3,60 € od 06.11.2018 do 18.10.2021 vo výške 0,53 €; 5,00% ročne zo sumy 52,66 € od 23.01.2019 do 18.10.2021 vo výške 7,21 €; 5,00% ročne zo sumy 3,60 € od 07.02.2019 do 18.10.2021 vo výške 0,49 €; 5,00% ročne zo sumy 3,60 € od 07.02.2019 do 18.10.2021 vo výške 0,49 €; 5,00% ročne zo sumy 10,00 € od 22.02.2019 do 18.10.2021 vo výške 1,33 €; 5,00% ročne zo sumy 61,28 € od 08.03.2019 do 18.10.2021 vo výške 8,02 €; 5,00% ročne zo sumy 10,00 € od 29.03.2019 do 18.10.2021 vo výške 1,28 €. Úroky z omeškania predstavujú spolu sumu 36,86 €. Na základe vyššie uvedeného vzal žalobca žalobu späť v časti istiny v sume 259,04 EUR a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 36,86 EUR.

5. Žalovaný v podanej duplike zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu.

6. Na pojednávaní konanom dňa 18.06.2024 strany sporu zotrvali na argumentácii obsiahnutej v jednotlivých písomných podaniach doručených súdu. Právny zástupca žalobcu na otázku súdu, ohľadne uplatnenia paušálnej náhrady nákladov vo výške 40,- EUR uviedol, že na tomto nároku zotrváva tak, ako bol uplatnený v podanej žalobe.

7. Súd sa postupom v zmysle § 204 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) oboznámil s obsahom spisu a konštatuje, že listiny boli stranám doručené, ich obsah nebol stranami spochybnený, zároveň strany súdu oznámili, že im je obsah spisu známy a na otázku súdu oznámili, že nenavrhujú vykonať žiadny z listinných dôkazov jeho prečítaním.

8. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

9. Podľa § 261 ods. 1 ObZ, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 269 ods. 2 prvá veta ObZ účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy.

11. Podľa 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

12. Podľa 369 ods. 2 ObZ, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

13. Podľa § 369c ObZ omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

14. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „nariadenie“), sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

15. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

16. Podľa § 2 nariadenia výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

17. V zmysle § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný uhradil žalovanú istinu dňa 18.10.2021, teda po podaní žaloby a žalobca vo svojom podaní zo dňa 21.02.2023 vzal v tejto časti podanú žalobu späť, tzn. pred

prvým pojednávaním, súd rozhodol o zastavení konania v časti zaplatenia sumy 259,04 EUR (výrok I.). Predmetom sporu tak zostalo vyčíslenie príslušenstvo, spočívajúce v uplatnenom úroku z omeškania.

21. S poukazom na uvedené, záväzkový vzťah medzi stranami nebol sporný. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný uhradil v tomto konaní uplatňovanú istinu a na tvrdenie žalobcu uvedené v podanej replike, že rozdiel v sume, ktorá bola žalovanému uvedená právnym zástupcom žalobcu v rámci ich vzájomnej komunikácie, spočíval v uplatnených poplatkoch, ktorú skutočnosť už viac žalovaný nerozporoval a vo vzťahu k uvedenému tvrdeniu neprodukoval ani odlišné skutkové tvrdenia, ani nenavrhol vykonanie akýchkoľvek dôkazných prostriedkov, súd má za preukázané, že žalobcovi vznikol nárok na úhradu sumy 259,04 EUR spolu s príslušenstvom, keďže žalovaný svoj záväzok neuhradil včas a dostal sa s jeho plnením do omeškania. V tomto smere žiadosť žalovaného o zamietnutie podanej žaloby v celom rozsahu, aj s poukazom na samotné správanie žalovaného, ktorý žalovanú istinu uhradil, považuje za irelevantnú.

22. V zmysle cenníka služieb dodávateľa spoločnosti Stredoslovenská energetika, a.s. predložený žalobcom (č.l.69) paušálna náhrada nákladov za 1. upomienku je vo výške 3,60 EUR a žalobca je oprávnený si ju uplatniť voči odberateľovi (žalovanému) z dôvodu neuhradenia zálohovej platby alebo vyúčtovacej faktúry. Paušálna náhrada nákladov za predžalobnú upomienku je v zmysle uvedeného cenníka vo výške 10 EUR.

23. Žalobcom vyúčtované paušálne náhrady nákladov žalovaný uhradil, žiadnym spôsobom ich nerozporoval, ich dôvodnosť preto nie je sporná.

24. Sporným tak zostalo posúdenie, či žalovanému prináležia aj úroky z omeškania, ktoré zostali predmetom sporu po čiastočnom späťvzátí žaloby v časti uhradenej istiny. Súd sa v tomto smere nestotožňuje s právnym názorom žalovaného o nemožnosti uplatniť si úroky z omeškania z jednotlivých paušálnych náhrad nákladov za upomienku, ktorú odvodzuje od právneho názoru vyjadreného Najvyšším súdom v Českej republike sp.zn. 33Cdo/2041/2008 argumentujúc, že nie je možné si uplatniť príslušenstvo z príslušenstva. Vo vzťahu k tejto argumentácii súd uvádza, že predmetné rozhodnutie vychádza z českého R 5/2006 a rozhodnutia sp.zn. 35 Odo 101/2002, kde sa výslovne hovorí iba o tom, že z úrokov, úrokov z omeškania a poplatku za omeškania podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka nie je možné ďalej požadovať úroky z omeškania.

25. V kontexte uvedeného rozhodnutia, ktoré nie je právne záväzné pre súd v tejto veci (R 71/2018) je v rámci použitej argumentácie žalovaného potrebné uviesť, že právna úprava týkajúca sa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ bola totožná s právnou úpravou, ktorá je doposiaľ aktuálna aj v našom Občianskom zákonníku. Z predmetného rozhodnutia je zrejmé, že je zamerané len na argumentáciu ohľadne akcesorického záväzkového vzťahu týkajúceho sa úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov z omeškania, nevyjadruje sa (a svoje závery teda nevzťahuje) aj na náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Z uvedeného rozhodnutia teda vyplýva, že mieri na iné situácie, ako je tá v prejednávanej veci, keďže žalobca nežiadal úroky z omeškania z úrokov z omeškania. Zároveň z neho nevyplýva, že nie je možné úročiť sumu vynaloženú ako paušálnu náhradu nákladov za vyhotovenie upomienky, ktorá má povahu nákladov spojených s vyhotovením a zaslaním upomienky a ktorá nebola včas uhradená. Vzhľadom k uvedenému má súd za to, že nárok žalobcu na úrok z omeškania z vyúčtovaných paušálnych náhrad nákladov za písomnú upomienku, ako peňažného plnenia, je daný (výrok II.).

26. Súd však uvádza, že pokiaľ si žalobca samostatným sankčným mechanizmom upravil finančnú kompenzáciu svojich nákladov, tak v tomto smere mu už nepatrí nárok na paušálnu náhradu nákladov vo výške 40 EUR v zmysle § 369c ObZ, nakoľko žalobca je oprávnený od dlžníka požadovať okrem paušálnej sumy uvedenej v odseku 1 primeranú náhradu všetkých nákladov na vymáhanie presahujúcich túto paušálnu sumu a vzniknutých v dôsledku dlžníkovho omeškania s platbou. Z uvedeného vyplýva, že v prípade paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky si žalobca môže uplatniť aj náklady nad túto sumu (čo v predmetnej veci aj nepochybne urobil), ale je povinný túto sumu od nich odpočítať. Pokiaľ tak neurobí a uplatňuje si svoje náklady spojené s uplatnením pohľadávky v plnej výške, paušálna náhrada podľa § 369c ObZ mu už nepatrí, pretože táto nebola do právneho poriadku zakotvená, ako určitá forma „ bonusu“ k už aj tak uplatňovaným nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky, ktoré ju prevyšujú.

27. Paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky predstavuje náhradu tzv. administratívnych interných monitorovacích nákladov, ktoré vznikajú veriteľovi pri kontrole dodržiavania zmluvných záväzkov (ide najmä o náklady na vedenie evidencie pohľadávok, náklady súvisiace s telefonickou alebo písomnou urgenciou dlžníka - táto však nie je podmienkou pre vznik nároku na paušálnu náhradu nákladov). Uvedená suma je minimum, čo požaduje smernica (čl. 6). Ide o paušálnu náhradu, pri ktorej nie je potrebné preukazovať vznik konkrétnych nákladov. Vznik nároku na túto náhradu je spojený so vznikom omeškania dlžníka (ex lege). Paušálna náhrada neznamena, že

veriteľ nemôže požadovať aj ďalšie náklady. Smernica 2011/7/EÚ k tomu uvádza v čl. 6 ods. 3: "Veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať okrem paušálnej sumy uvedenej v odseku 1 primeranú náhradu všetkých nákladov na vymáhanie presahujúcich túto paušálnu sumu a vzniknutých v dôsledku dlžníkovho omeškania s platbou. Tieto náklady by mohli zahŕňať náklady vzniknuté okrem iného v dôsledku využitia služieb právnikovi alebo spoločnosti na vymáhanie." S ohľadom na uvedené súd konštatuje, že žalobcovi nárok na paušálnu náhradu nákladov nepatrí (výrok III.).

28. Vo vzťahu k príslušenstvu uplatnenej pohľadávky, súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v zmysle § 369 ods. 1, 2 ObZ v spojení s § 1 ods. 2 nariadenia, a to v ním uplatňovanej výške 5%, nakoľko súd nemôže priznať žalobcovi viac, ako si sám žiada.

29. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách konania, súd aplikoval ustanovenia § 255 ods. 1, 2 CSP, § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca vzal žalobu späť v časti žalovanej istiny z dôvodu úhrady dlžnej sumy žalovaným po začatí konania. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že z procesného hľadiska zastavenie konania v tejto časti zaviniť žalovaný. Vo zvyšku vznikla v zmysle § 255 ods. 1 CSP žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

30. Súd poukazuje na to, že v zmysle judikatúry najvyššieho súdu prezentovanej judikátom R 34/2005 (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. apríla 2004, sp. zn. 1MCdo/1/2004) platí, že procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky nemožno v odôvodnených prípadoch považovať za neúspech v pomerne nepatrnej časti podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., ale za čiastočný úspech v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. (v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. - pozn. súdu). Predmetný judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nebol prekonaný neskorším judikátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, prípadne stanoviskom príslušného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo rozhodnutím veľkého senátu príslušného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, preto je tento judikát najvyššieho súdu s celou svojou autoritou ipso facto naďalej záväzný. Aktuálnosť predmetného judikátu potvrdil Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení z 27. júla 2023, sp. zn. 3Obdo/54/2022, ktorý sa k judikátu R 34/2005 prihlásil a zvyraznil, že procesný neúspech v príslušenstve pohľadávky má vplyv na pomer úspechu strany vo veci, a teda aj od rozhodnutia o príslušenstve pohľadávky závisí výrok o nároku na náhradu trov konania.

31. Totožný právny záver zastáva nielen judikatúra, ale aj právna doktrína, pričom súd odkazuje na komentár k Civilnému sporovému poriadku, v zmysle ktorého procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej (v prípade žaloby na plnenie ide nielen o istinu, ale aj o príslušenstvo), t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu (k tomu viď aj BARICOVÁ, J., In: ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Praha: C. H. BECK, 2017, s. 925 - 926).

32. S ohľadom na uvedené závery, žalobca mal teda vo veci celkovo úspech v časti žalovanej istiny s príslušenstvom spolu vo výške 295,9 EUR (259,04 EUR + 36,86 EUR), čo predstavuje 88,10 % žalovaného nároku. Neúspech žalobcu bol v časti sumy 40 € ako paušálna náhrada nákladov, čo predstavuje 11,90 % žalovaného nároku, v ktorej časti vznikla povinnosť žalobcu nahradiť trovy konania žalovanému. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi podľa § 255 ods. 2 C.s.p. priznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.) v rozsahu 76,20 % (88,10 % úspech žalobcu - 11,90 % neúspech žalobcu, resp. úspech žalovaného = 76,20 % celkový úspech žalobcu). O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie tak, ako to predpokladá § 262 ods. 2 CSP, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V prípade, ak nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).